

Tožba, vložena 6. novembra 2007 – Kaul proti UUNT – Bayer (ARCOL)

(Zadeva T-402/07)

(2008/C 8/34)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Kaul GmbH (Elmshorn, Nemčija) (zastopnika: G. Würtenberger in R. Kunze, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Bayer AG (Leverkusen, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba drugega odbora za pritožbe z dne 1. avgusta 2007 v zadevi R 782/2000–2 v zvezi z ugovorom na podlagi registracije znamke Skupnosti št. 49 106 „CAPOL“ zoper prijavo znamke Skupnosti št. 195 370 „ARCOL“ naj se razveljavi;
- ugovoru zoper prijavo besedne znamke skupnosti št. 195 370 „ARCOL“ naj se ugotovi,
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Bayer AG.

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka Skupnosti „ARCOL“ za proizvode v razredih 1, 17 in 20 – prijava št. 195 370.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Kaul GmbH.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Besedna znamka Skupnosti „CAPOL“ za proizvode v razredih 1.

Odločba oddelka za ugovore: Ugovor se v celoti zavrne.

Odločba odbora za pritožbe: Pritožba se zavrne.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev členov št. 8(1)(b), 63(6), 73, in 74 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94.

Tožeča stranka meni, da odbor za pritožbe s tem, da ni upošteval smernic Sodišča iz zadeve C-29/05 P in da ni uporabil diskrecijske pravice na podlagi člena 74(2) Uredbe (ES) št. 40/94, ni izpolnil obveznosti na podlagi člena 63(6) in 73 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94. Poleg tega tožeča stranka zatrjuje, da odbor svoje odločbe ni obrazložil.

Tožba, vložena 8. novembra 2007 – Union Nationale de l'Apiculture Française in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-403/07)

(2008/C 8/35)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Union Nationale de l'Apiculture Française (Pariz, Francija), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Nemčija), Unione Nazionale Associazioni Apicoltori Italiani (Castel San Pietro Terme, Italija) in Asociación Galega de Apicultura (Santiago de Compostela, Španija) (zastopnik: B. Fau, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- tožba za razglasitev ničnosti Direktive Komisije 2007/52/ES z dne 16. avgusta 2007 naj se razglasi za dopustno;
- Direktiva Komisije 2007/52/ES z dne 16. avgusta 2007 naj se razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo tožeče stranke predlagajo razglasitev ničnosti Direktive Komisije 2007/52/ES z dne 16. avgusta 2007 o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet, zaradi vključitve etopofosa, pirimifos-metila in fipronila kot aktivnih snovi (¹).

V podporo tožbe za razglasitev ničnosti tožeče stranke navajajo tri tožbene razloge.

Najprej zatrjujejo, da naj bi pri sprejetju izpodbijane direktive prišlo do kršitve pravil postopka, ki so po mnenju tožečih strank veljala za Komisijo. Po mnenju tožečih strank naj Komisija, čeprav je lahko sprejela prenos pristojnosti Sveta, da v obliki direktive sprejme izvedbene ukrepe, potrebne za izvajanje Direktive 91/414/EGS, ne bi bila pristojna za spremembo te direktive, zlasti glede obveznosti, ki so naložene državam članicam. Tožeče stranke zatrjujejo, da naj izpodbijana direktiva ne bi bila zgolj izvedbena direktiva, ampak direktiva o spremembi Direktive 91/414/EGS in bi morala biti kot taka sprejeta po postopku, pri katerem se zahteva predhodno posvetovanje z Evropskim parlamentom. Če tega posvetovanja ni, naj bi šlo za kršitev postopka.

Poleg tega tožeče stranke trdijo, da naj bi s spremembo nacionalnih postopkov registracije dajanja fitofarmaceutskih sredstev v promet izpodbijana direktiva dejansko kršila enotna pravila ocene, ki jih določa temeljna direktiva 91/414/EGS za vključitev aktivnih snovi v priložo I.

(¹) UL L 214, str. 3.

Tožba, vložena 8. novembra 2007 – Ryanair proti Komisiji

(Zadeva T-404/07)

(2008/C 8/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ryanair Ltd (Dublin, Irska) (zastopnik: E. Vahida, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— Naj se v skladu s členom 232 ES ugotovi opustitev ukrepanja Komisije v skladu z njenimi obveznostmi iz Pogodbe

ES, s tem ko ni oblikovala svojega stališča glede pritožbe, ki jo je tožeča stranka nanjo naslovila 8. maja 2006 in ki ji je sledil pisni opomin z dne 31. julija 2007;

- naj se Komisiji naloži plačilo celotnih stroškov, vključno s stroški, nastalimi tožeči stranki, tudi če bi po vložitvi tožbe Komisija ukrepala tako, da po mnenju Sodišča sprejetje odločbe več ne bi bilo potrebno, ali če bi Sodišče tožbo kot nedopustno zavrglo; in
- naj se sprejme nadaljnje ukrepe, za katere Sodišče meni, da so primerni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka zatrjuje, da Komisija ni ukrepala, s tem ko ni oblikovala svojega stališča glede pritožbe, ki jo je tožeča stranka nanjo naslovila 8. maja 2006 v zvezi s i) protipravno državno pomočjo, ki naj bi jo Francija domnevno dodelila družbi Air France v obliki različnih letalskih pristojbin, ki naj bi jih francoska letališča zaračunavala glede na namembno letališče, ali ii) podredno, če bi se štel, da so francoska letališča ravnala samostojno, v zvezi s protikonkurenčno diskriminacijo ob kršitvi člena 82 ES v korist družbe Air France, čeprav je bila v skladu s členom 232 ES pozvana, naj to stori.

Tožeča stranka tožbo utemeljuje s trditvijo, da bi morala Komisija prejeta pritožbo vestno in nepristransko preučiti, da bi:

- sprejela odločbo, s katero bi bilo ugotovljeno, bodisi da zadevni ukrepi niso bili državna pomoč v smislu člena 87(1) ES bodisi da je treba zadevne ukrepe šteti za državno pomoč v smislu člena 87(1) ES, ki je združljiva s skupnim trgovom v skladu s členom 87(2) in (3) ES, ali
- sprožila postopek na podlagi člena 88(2) ES.

Podredno tožeča stranka navaja, da bi morala Komisija po prejemu podredne pritožbe tožeče stranke, da je bilo kršeno konkurenčno pravo, bodisi sprožiti postopek proti tistemu, na kogar se pritožba nanaša, bodisi sprejeti končno odločbo o zavrnitvi pritožbe, po tem ko bi tožeči stranki dala možnost, da se izjavi.

Tožeča stranka dalje zatrjuje, da je bilo glede na okoliščine in glede na to, da Komisija zadevna vprašanja pozna, obdobje štirinajstih mesecev med pritožbo tožeče stranke in njenim pisnim opominom nerazumno dolgo in da naj bi nedejavnost Komisije v tem obdobju pomenila opustitev ukrepanja v smislu člena 232 ES.